

שבת
שלום!

ביתנו החדש

ארגון לשלום בית וחנוך ילדים, בראשות הרה"ג אבנר קזואס שליט"א

ביחד

השוואות

גורם נוסף לאכזבות הוא השוואות. ישנם שני סוגים של השוואות: עם מי שנפגשנו לפני החתונה, ועם מי שאנו מכירים אחרי החתונה. לפני החתונה הבעל התרשם מאד מבחורה מסוימת ובסוף לא התחתן איתה, גם אשתו רצתה מישהו והוא לא רצה אותה. ולאחר החתונה הם משווים עם מה שהיה יכול להיות שלהם לכאורה, ובמשך כל הזמן הם חיים בהרגשה של החמצה. אחרי החתונה הם מתחילים להכיר מקרוב את בני המשפחה והקרובים, בשבתות, אירועים וטיולים משותפים. לפתע אחד מבני הזוג מגלה שהגיס או הגישה, הרבה יותר 'מוצלחים' מבן הזוג שאיתו הוא התחתן. ודווקא עם כזה אופי או כזו זרימה הוא או היא היו רוצים להתחתן.

ההשוואות הללו מופיעות בתחילה במחשבה, ועם הזמן הן מחלחות וגורמות לניתוק מבן הזוג, והגרוע ביותר שהוא או היא אומרים לצד השני בפירוש - חבל שאת לא כמו אחותך... חבל שאתה לא כמו אחיך... או תלמד מגיסך, הוא הרבה יותר עדין... תלמדי מהאחיינית שלך, היא מדברת יותר יפה ממך... הדברים הללו פוגעים מאד בבן הזוג, מפיין שאף אדם לא אוהב משווים אותו עם אדם אחר. והדבר גם מלמד שכן הזוג שם לב ומתייחס יותר למישהו אחר.

הרבה פעמים גם כתוצאה מחוסר הדרכה מקצועית, או מאי-הבנה שהייתה בשעת ההדרכה בין המדריך לחתן ובין המדריכה לכלה. לפעמים קורה שדווקא את השיעור החשוב הזה החתן או הכלה פספסו ואז נוצר פער גדול ביניהם ומגיעים לאכזבות קשות.

כאן המקום לומר שחייבים ללמוד אצל מדריך או מדריכה מקצועיים. לא כל רב שכונה, או אשתו של רב חשוב, יודעים להעביר נושאים אלו בצורה נכונה, הם צריכים להיות מוסמכים וללמד את הדברים בפתיחות ובהירות ולהכין את בני הזוג לכל האפשרויות והמצבים כדי למנוע מהם עגמות נפש וחוסר תיאום.

פרשת השבוע

מידת הענווה

פרשת בהעלותך כשמה כן היא – כולה התעלות. בכל פרשיה ופרשיה ישנה נקודה של התעלות – העלאת הנרות במנורה, הקדשת הלויים, הדגלים, התנבאות של השבעים זקנים ועוד.

בסוף הפרשה מובא ענין משה אהרן ומרים - "וַיַּדְבֵּר מֶרְיָם וְאַהֲרֹן בְּמִשְׁחָה עַל אֲדֹת הָאִשָּׁה הַכֹּהֵנִית אֲשֶׁר לָקַח... וַיֹּאמְרוּ הֲרַק אֵף בְּמִשְׁחָה דָבָר ה' הֲלֹא גַם בָּנוּ דָבָר...". מה היתה הטענה שטענו על משה? נקדים לכך הקדמה:

לאחר מעמד הר סיני אמר הקב"ה למשה - "לֵךְ אָמַר לָהֶם שׁוּבוּ לָכֶם לְאֶהְלֵיכֶם וְאַתָּה פֹּה עֹמֵד עִמָּדִי", הורה הקב"ה לבני ישראל לחזור לבתיהם ונשותיהם אבל למשה נאמר "עמוּד עמדי", כלומר - שמשה לא יכול יותר לחזור לביתו באופן רגיל כיון שהקב"ה מדבר איתו בכל רגע ורגע. משה רבנו לא סיפר לאשתו את גודל מדרגתו ואת צווי ה', וכשהיא התלוננה על כך, שמעה מרים אחות משה ובאה עם אחיה הגדול אהרן להוכיחו בעדינות על כך.

ולכן הם אמרו לו - הרק במשה ה' מדבר ומנבא? גם אנחנו נביאים ולא פרשנו מן הבית.

משה היה צריך לומר להם - אל תשוו ביננו שאני נביא מיוחד וגדול ואתם לא במדרגה שלי כלל.

אבל לומר דבר כזה יחשב כגאווה. לכן משה רבנו שתק ועל זה אמרה התורה - "וְהָאִישׁ מִשָּׁה עָנִיו מְאֹד מְכַל הָאָדָם אֲשֶׁר עָלָיו פְּנֵי הָאֲדָמָה".

אבל יש כאן דבר עמוק יותר במידת הענווה, משה רבנו הצליח להסתיר את עצם גדלותו ומדרגתו, ואפילו מאחיו ואחותו שגם הם היו נביאים עד כדי כך שהם באו להשוות בינו לבנים, וזאת דרגה גדולה. ויותר מכך משה רבנו הצליח להסתיר את עוצם מדרגתו הרוחנית אפילו מאשתו!

דבר זה קשה ביותר שהרי אשתו של אדם יודעת בדיוק מיהו ומהו. בבית, האדם מתנהג בצורה הכי טבעית ללא מסכות והצגות. וכאן משה רבנו נתן לאשתו ציפורה את ההרגשה שהוא נביא רגיל ולא יוצא דופן.

וזה נרמז במילים "... מכל האדם אשר על פני האדמה" וידוע שאשה נקראת "אדמה" וקרקע העולם, והאיש נקרא שמים שמשפיע על האדמה גשם. נוראה ונפלאה גדלותו וענוותנותו העצומה של משה איש האלוקים.

בברכת שבת שלום
אבנר קזואס

אחרי הגניבה אומר הגנב לשותפו: "בא נספור את הכסף".
עונה לו השני: "אין לי כח לספור כל כך הרבה כסף,
בוא נראה מחר בעיתון..."

כל החיים אנחנו עובדים קשה בשביל שני דברים:
משכנתה, ומה שקנתה...

בדיחה

"כשאתה צועק שומעים אותך, כשאתה מדבר מקשיבים לך,
כשאתה מחייך אוהבים אותך..."

כתגם השבוע

הענשה

'העולם שייך לצעירים', יתנו לחיות לחיות. לעומת זאת, העונש הוא סוג של כפיה. חיות ואנו לא אוהבים את המושג 'כפיה' נגדיר זאת כך: עונש - הגשת עזרה לילד להתגבר על דחפים שליליים.

לכל ילד יש דחפים שליליים שלפעמים קשה לו להתגבר עליהם, אז בעזרת העונש אנו עוזרים לו. לפני שניגש לטפל בנושא רגיש זה, נקדים מספר הקדמות. הקדמה ראשונה: הילד אינו שלנו, הוא אך ורק פיקדון. כשרצינו ילדים לא תמיד קיבלנו. שפכנו לבנו בתפילות, הלכנו לצדיקים, טיפלנו עם הרופאים, ולא תמיד זה צלח. וגם כאשר קיבלנו את הילדים, אין לאף אחד חוזה כמה זמן הם יישארו איתו.

נמצא שהילדים שקיבלנו מבורא עולם הם פיקדון. הבורא הרשה לנו לחנך אבל לא התיר לנו להשפיל. אם נכניס לתודעה שלנו את ההבנה שהילדים הם לא שלנו, עוצמת ההענשה תרד, והיא תהיה עם שיקול דעת. דוגמא: הילד של השכן והילד שלנו שיחקו בחדר בכדור. למרות ההתראות שלנו, הילד השוכן של השכן המשיך לשחק בכדור. בשלב מסוים הוא בעט בכדור ושבר מנורה.

אנחנו יודעים שלא הילד שלנו שבר את המנורה אלא הילד של השכן. בדרך לחדר אנחנו משננים לעצמנו - 'זה לא הילד שלנו זה הילד של השכן'. כשנפגוש בו, עוצמת התגובה תהיה מרוסנת, ונאמר לו ברכות - אמרנו לך לא לשחק בכדור, זה ממש לא בסדר מה שעשית... נחשוב לעצמנו, אם זה היה הילד שלנו, כיצד היינו מגיבים, ובאיזו עוצמה...

כל חברה בעולם מנוהלת באופן של שכר ועונש. כאשר מבצעים פעולות חיוביות ומועילות שלא סותרות חוקים וכללים, מקבלים שכר ובונוסים. אבל כשעושים דברים המנוגדים לחוק ולכללים, מקבלים עונש. דוגמא נפלאה לכך, הם חוקי התעבורה. אם לא שומרים על הכללים הנכונים, יכולות לקרות תאונות, וכדי למנוע זאת אוכפים את החוק על ידי פעולות ענישה. גם תורת ישראל בנויה על מערכת של שכר ועונש, ישנו 'גן עדן' וישנו 'גיהנום'. מערכת זו אינה רק בעולם העליון הרוחני, אלא גם בעולם שלנו, העולם הזה.

לדוגמא: כשאדם מכבד את הוריו, הוא זוכה לאריכות ימים. וכאשר הוא הולך בחוקות התורה הוא זוכה לשפע כלכלי, לבריאות איתנה ולפריחה ושגשוג בחברה. לעומת זאת כאשר האדם לא הולך בחוקות התורה ובדרך הישר, הוא סובל מזה, מכיון שהוא נענש בידי שמים, וגם עונשים אותו בבית הדין. נמצאנו למדים שענישה היא חלק מהחינוך, אך היא נושא רגיש וטעון. מצד אחד רוצים לקדם את הילד, ומצד שני לא רוצים לפגוע בו, ולא ללחוץ עליו יותר מדי. אם כן, מהי ההגדרה הנכונה של המושג 'עונש'? אנחנו חיים בדור של חופש, חירות, הגנה על החלש, ומוקפים בסיסמאות כגון:

סיפור לשבת

הרב הגאון ניסים יגן זצ"ל

בספר 'כוחה של שבת הרב יגן' הובאו הסיפורים המופלאים הבאים, המעידים כי ישנה השגחה בעולמנו על כל צעד ושעל ועל העובדה כי הרב היה בעל רוח-הקודש: חייהם של בני הזוג ארצי שהתגוררו בבית שמש התנהלו בשלווה ובנחת, עד לאותו ליל שבת שבו חלמה הגב' חלום שממנו התעוררה בבעתה.

בחלומה ראתה שלושה אנשים הלבושים כרבנים יושבים, ועל ברכיו של האמצעי הייתה מונחת תמונה גדולה של הרב. היא שמעה בברור קול שאמר לה: "אחת המזוזות בביתך פסולה במילה 'בניך', שמו של הרב שבתמונה הוא רבי ניסים יגן מירושלים, גשי אליו ורק הוא יבדוק את מזוזותיך".

מבוהלת התעוררה הגברת ארצי משנתה, ומיד בצאת השבת התקשרה לאחד מרבני העיר בית-שמש, וסיפרה לו על דבר החלום. היא הוסיפה, כי מעולם לא שמעה את שמו של הרב יגן, ואין לה כל מושג למי כיוונו אותה בחלום הלילה.

הרב גם הוא לא ידע במי מדובר, והא יעץ לה למסור את מזוזותיה לבדיקה אצל אחד הסופרים בעיר, ולהתעלם מהוראת הרבנים בחלום. אולם ציפור טורדנית בלבה הציקה לה, והיא החליטה לקום ולנסוע לירושלים ולברר במה דברים אמורים. היא לא חשבה לרגע, מכיוון שהחלום לא היה נראה לה אמיתי, אולם מצד שני היא ראתה חלום ברור ודמות הרב הופיעה מול עיניה.

היא ביקשה לדעת, האם קיים אדם הנושא את השם הרב ניסים יגן בירושלים. כשהיא מטפלת בשתי ילדות קטנות ובתינוק קטן בעגלה, עלתה הגברת ארצי לאוטובוס וירדה בשכונת 'מחנה יהודה'. היא ניגשה לאחדים מהולכי הרגל ושאלה על הרב ניסים יגן. לבסוף אחד מהם שלח אותה לכיוון הישיבה. פעימה נעתקה מליבה. אכן קיים רב בשם כזה! האישה חיפסה במעלה המדרגות, והתבוננה בתור הארוך שהצטופף מאחורי חדרו של הרב וביקשו להיכנס אל הקודש.

היא, כמובן, לא חשבה להמתין עד לסיום התור, ושאלה את המזכיר, האם קיימת איזושהי אפשרות להציץ פנימה. בדיוק באותן שניות נפתחה דלתו של הרב, האנשים ששם יצאו והיא ניצלה את ההזדמנות להתבונן לתוך החדר.

ההצצה הזו הכתה בה כברק, היא החלה לרעוד בכל גופה ובלי שליטה יצא מפיה המשפט הבא: "אותך ראיתי בחלום !!!".

הרב סימן לה להיכנס פנימה, הציע לה כיסא וביקש, שתספר לו את כל הסיפור מתחילתו. הגברת ארצי חזרה ותיארה את דבר החלום שניצב בהיר מול עיניה.

כשסיפרה, שראתה את תמונתו. ואז, הרים לפתע רבי ניסים את קולו בדאגה ושאל: "היכן המזוזות?" כששמע, שהגברת שלפניו לא הביאה אותן, יצר קשר עם בעלה וביקש ממנו לבוא מיד ולהביא את המזוזות. כשהובאו לפניו פתח אותן הרב, וכולם ראו כי באחת מהן המילה 'בניך' הייתה פסולה! עוד באותו יום השיג להם מזוזה כשרה, ונפרד מהם בלבביות, כשהוא מעניק כמתנת פרידה סידור עור בכריכה לבנה, ועליו הקדשה אישית בכתב יד.

בני הזוג יצאו לדרכם, אולם מאותו יום ואילך הייתה דלתו של הרב פתוחה לפניהם, והוא שימש כאבא טוב להם ולילדיהם.

באחת הפעמים הגיע הצדיק עם בני משפחתו לצינונו של חוני המעגל, והם ראו שם אשה משתטחת על הקבר ובוכה בכי תמרורים. כשיצאה כעבור דקות אחדות, נגש אליה הרב ניסים, ושאל בעדינות אם אפשר לעזור לה בדבר מה.

מיד כשהבחינה בו האישה היא צנחה תחתיה כמתעלפת. כעבור דקות אחדות של בהלה שבה אליה רוחה, והיא סיפרה כי היא החלה לסבול ל"ע מבעיה רפואית של חור בלב שהתהווה לה בפתע פתאום.

הרופאים הודיעו לה כי הבררה היחידה העומדת בפניה היא לעבור השתלת לב, וכמובן שהסיכון הכרוך בנייתוח כזה גדול ביותר. "לאחרונה", הוסיפה האישה, "אני רואה שוב ושוב את אבי בחלום הלילה, והוא ציווה עלי ללכת לצינונו של חוני המעגל, ואמר לי שלשם יבואו כמה רבנים, וביניהם הרב יגן. הוא יעשה לך תיקון והכל יעבור לחיים ולשלום. מעולם לא ראיתי את פני הרב", הודתה, "ולכן כל כך נבהלתי כשניגשת אליי ואמרת שאתה הרב יגן".

הצדיק שאל אותה: "היכן את גרה?", ומיד הורה לנהג לנסוע אל ביתה בחצור. הרב הצביע לעבר אחת המזוזות ופתח אותה. התדהמה הייתה מוחלטת, כשגילו כולם כי במלה 'לבבכם' היה חור! מיד לאחר מכן ערכו שלושה רבנים פדיון נפש עבודה וכעבור תקופה קצרה הודיעה להם האישה, כי הניתוח עבר בהצלחה.

(עין חמד)

להזמנת הרב להרצאות וכנסים

ניתן ליצור קשר בטלפון 1599-59-59-39

בסימטא צאנז

ארכאון ביתנו החכם

בראשות הרב אבנר קוואס שליט"א

אם אבשר על פתיחת קו האספחה השולאי

בטל * 9421

במחיל +972-796990699

0552-766-799

סימות ישרל והכוננה בכל התחומים

